



Peters julekalender

24 små fortællinger fra min barndom
1959



1. DECEMBER

NYTÅRSAFTEN 1958

Det var så den juleferie, og i morgen skal jeg i skole igen. Det gør nu heller ikke noget, for nu synes jeg, at det bliver lidt kedeligt at gå herhjemme, der sker jo ikke så meget.

Det har været en rigtig god jul og jeg fik en masse gaver juleaften. Rigtig mange bøger, en lille globus og en læderfodbold. Det lignede nu ikke en bold. Den var helt flad, og så var der en flad gummiblære med osse. Så jeg blev noget skuffet, da jeg pakkede den ud. Blæren skal inden i bolden, fortalte far. Så skal den pustes op og så snørret man åbningen i bolden til med lædersnørren. Det må vi finde ud af til foråret.

Foråret! Der er jo længe til foråret, men selvfølgelig kan jeg jo heller ikke spille fodbold nu.

2. juledag besøgte vi mormor i Hårby. Vi tog den orange rutebil, som jeg så tit havde kørt med fra Hillerslev til Hårby. I julen var mors søskende osse hjemme hos mormor. Ellen er lærer på en stor skole i Odense og Ove er ved at læse til arkitekt i København.

Siden morfar døde for et par år siden, bor mormor nu alene i et lille hus på Landø, så hun kan godt li' at få besøg. Det var Ove, der tegnede huset til mormor og morfar, og jeg besøgte dem tit, da vi boede i Sallinge. Nu sker det ikke så tit. Mormor er meget sød og god at snakke med over en kaffetår. Hun laver de bedste frikadeller og den bedste brune sovs i hele verden. Mor sir' godt nok, at den sovs bare er en gang melklister. Så hun kan slet ikke forstå, hvorfor den sovs skulle være speciel god - men det synes jeg altså!

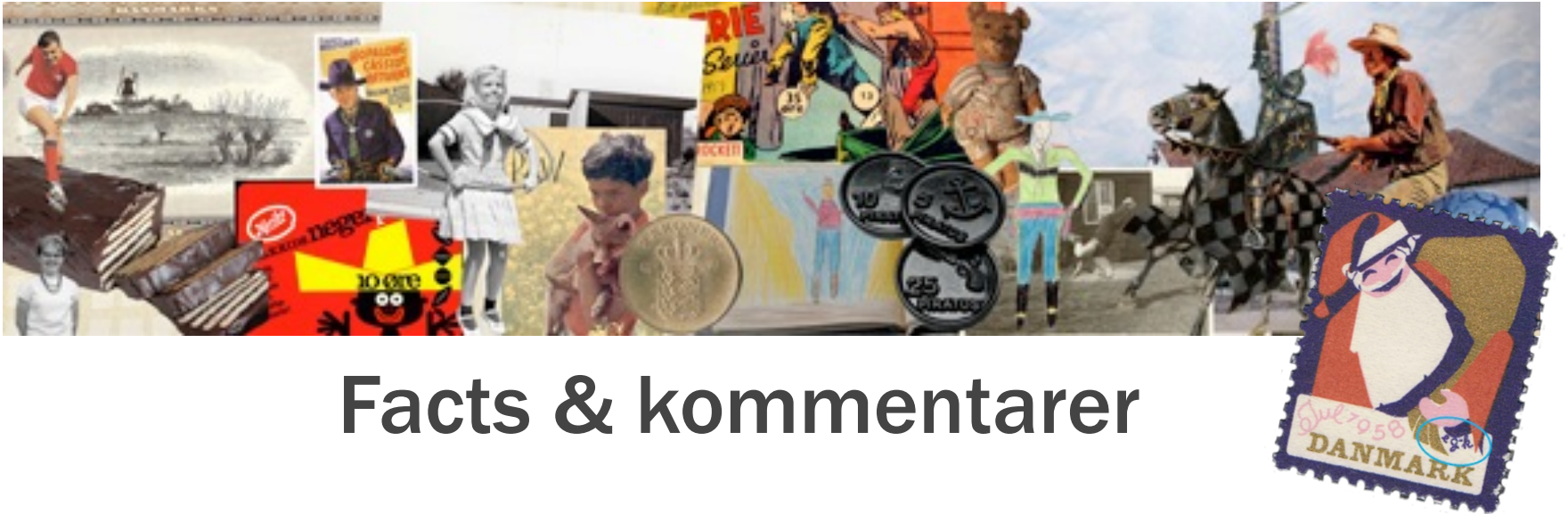


Jeg savner ikke mejeriet så meget mer'. Jeg var meget ked af det, da vi skulle flytte, men nu går det meget bedre. Jeg har fået gode legekammerater på vejen, selv om de fleste er på Ulriks alder, men det gør nu ikke så meget. I skolen går det osse godt. Mine klassekammerater er meget søde, og det er Allan og Henry, jeg leger mest med. Af pigerne kan jeg rigtig godt lide Jette og jeg tror osse, at hun godt kan li' mig. Hun smiler altid så sødt til mig, når jeg kigger på hende, og så blir' jeg lidt flov og kigger den anden vej. Lærerne er osse meget rare, næsten alle sammen. Jeg kan bedst li' historie og formning. I historie er vi ved at høre om Valdemar og Absalon - det synes jeg, er meget spændende, selv om mange af de andre drenge synes, det er kedeligt at høre om alt det gamle bras. I formning er vi ved at lave en hel by på et stort stykke papir. Vi skal hver især tegne og male et hus, som så skal limes på det store papir, så det bliver til en hel by. Jeg tegner selvfølgelig Sallinge mejeri. Det er lidt svært, og jeg synes heller ikke det ligner så meget. Jeg kan ikke helt finde ud af det, for jeg vil jo gerne ha' det hele med - både selve mejeriet og osse huset vi boede i, men så kommer det hele til at se så skævt ud. Men det gør ikke noget, sir' hr. Petersen. Han syntes, at det ser rigtig fint ud. Sådan tegnede man osse i meget gamle dage, hvor man kunne se tingene både fra siden og for oven samtidig, sir' han.

Nytårsaften sad vi og hyggede os efter aftensmaden. Vi havde fået kogt torsk og sennepssovs, og det er ikke lige min livret. Jeg kunne næsten ikke få det ned, men selvfølgelig skulle jeg spise op. Bagefter sad far i lænestolen og læste i en bog, han havde fået i julegave. Jeg kunne se at forfatteren hed noget med A. Hansen. Ulrik legede med sine soldater på gulvet. I julegave havde han fået en kanon med hjul på, som kunne skyde med tændstikker. Han kan sætte sine soldater op og plaffe dem ned en efter en. Det kan han få megen tid til at gå med. Udenfor kunne jeg høre, at de store drenge var begyndt at skyde nytåret ind, for der lød nogle vældige drøn engang imellem. Jeg var for lille til at bruge fyrværkeri, sagde far, og det kan jeg sådan set godt forstå. Men så kom jeg i tanke om, at i papirsløjd på skolen i Hillerslev, havde hr. Jansson lært os, hvordan vi ved at folde en avis på en bestemt måde, kunne få den til at gi' lille knald. Jeg fandt en gammel avis og fik den foldet på den rigtige måde. Så listede jeg så stille, som jeg kunne, om bag fars stol og svang avisen, så den gav et lille knald. Far blev helt forskrækket, men grinede alligevel til mig.

Mens vi sad og rigtig hyggede os, sagde mor pludselig lidt stille, at der var nu sket meget for os i løbet af det sidste år. Mejeriet var blevet nedlagt - far kunne ikke rigtig finde andet arbejde - vi måtte flytte og nu boede vi så på Degnemarken i Ringe. Efter en lille pause fortsatte hun: Gad vide hvad næste år vil bringe? Der blev lidt stille i stuen, men jeg ved godt, hvad jeg håber - at vi blir' boende i Ringe. Efter et lille øjeblik sagde mor: "Så, nu går jeg ud og laver noget kaffe og tror sørme, at vi har lidt julekonfekt tilbage".





Facts & kommentarer

Mormors hus

Det var Ove, der tegnede mormors hus på Landø i Hårby. Det var et typisk hus fra sen 50'erne med udvendig skorsten bygget af rå sten. Den var sjov at kravle op i, selv om mormor absolut ikke syntes, det var nogen god idé.

Ove tegnede flere huse i Hårby, hvor det mest kendte nok er "Giraffen". Kendt som Polle fra Snaves favoritgrillbar.



Mormors hus på Landø i Hårby.



Så er Ulrik kravlet op i skorstenen.



“Giraffen” i Hårby - hvor Polle slog sine folder.

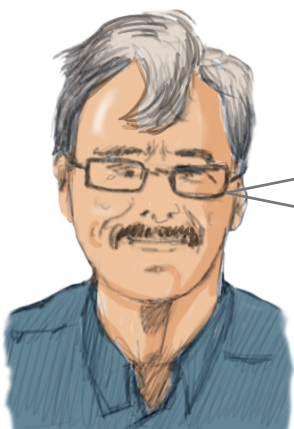
Bygningen i baggrunden blev også tegnet af min morbror. Bygningen på hjørnet, med bilerne foran, tilhørte også en morbror, Alf Lehrmann, som i løbet af 50’erne og 60’er fik oparbejdet en meget stor bilhandel af primært Folkevogne.



Morbror Ove



-0-



Nå, Bamse! - det var første historie. Hvad synes du om den?



Zzzzzzzzz